

Országos talajvíz-kutatási program készült el

A Vizgazdálkodási Tudományos Kutató Intézetben most készült el a tanulmány az alföldi Duna-szakasz bal-partjának talajvízeiről.

A munka része egy nagyarányú programnak,

annak a programnak, amelynek megvalósításával az Országos Vízügyi Főigazgatóság részletesen feltárja az ország talajvíz-kincsének elhelyezkedését és mennyiségét.

1959-ben először a Csen-gódi Állami Gazdaságban alkalmazták, s azóta már szélesebb körben elterjedt az új módszer: a talajvizet hasznosító csökutas öntözés.

Ezzel mesterséges csapadékok lehet biztosítani az élővizektől — folyóktól, patakoktól — vagy vízk-

vételi művektől távol fekvő területeken is.

Erthető tehát az állami gazdaságok, termelőszövetkezetek nagy érdeklődése.

Az eddigi vizsgálatok szerint a Kis-Alföld és a Nagy-Alföld Duna-menti részének mintegy hatszáz ezer holdas területéből 175 000 hold kaphat talajvízből mesterséges csapadékot. A most elkészült térképek alapján

az illetékes vízügyi igazgatóságok pontosan meg tudják határozni, hogy ezen a két vidéken hol érdemes csökutakat létesíteni,

és milyen vízhozamra lehet számítani.

A talajvíz-készlet feltárására az idén tovább folytatják a kutatást. (MTI)

Hazaérkezett Moszkvából a magyar katonai küldöttség

A magyar néphadsereg küldöttsége, amely Czinege Lajos altábornagy, honvédelmi miniszter vezetésével Malinovszkij marsallnak, a Szovjetunió honvédelmi miniszterének meghívására látogatást tett a Szovjetunióban, kedden délelőtt elutazott Moszkvából.

A magyar küldöttség búcsúztatására a seremetyevói repülőtérre megjelent Malinovszkij marsall, a Szovjetunió honvédelmi minisztere, Zaharov és Csujkov, a Szovjetunió marsalljai, a szovjet hadsereg számos magasrangú tisztje. Jelen volt Révész Géza, a Magyar Népköztársaság moszkvai rendkívüli és meghatalmazott nagykövete és Simonyi Gyula ezredes, katonai attasé.

A küldöttség kedden érkezett vissza Budapestre. (MTI)

Közérdekű tanácskozás

Vezetők az üzemi vezetés gondjairól

Üzemeink bonyolult szervezete, vezetésük sokrétű feladata nagymértékben növeli az igazgatók, művezetők, a párt- és szakszervezeti tisztségviselők szerepének jelentőségét. Mindennapi munkájukban szüntelenül és közvetlenül érzik felelősségük előkészítő és beosztottjaik, munkatársaik végrehajtó tevékenységét. Csak így közhathatnak meg az üzem ezer gondjával, bajával. E gondokról, a vállalati vezetés különböző időszerű kérdéseiről beszélgettünk az ipar üzemi »karmestereivel«, vezetőivel szerkesztőségünk legutóbbi közérdekű tanácskozásán.

Új tervek — új gondok

Új év, új tervek, régi és újabb gondok — így fogalmazhatnánk meg röviden az üzemi vezetők foglalkoztató kérdéseket — állapították meg a tanácskozás résztvevői. A tervek teljesítése — hangsúlyozták —, a problémák megoldása attól függ, hogy az igazgatók, főmérnökök, művezetők, a párt- és a társadalmi szervek vezetői mennyire élnek a lehetőségekkel, mennyire önállóan teremtik meg a mind jobb munka feltételeit, mennyire bátran szálnak szembe az akadályokkal. Mindjárt azt is hozzátették, hogy nincs az a jól elkészített és meg-alapozott terv, amelynek végrehajtásában ne mutatkoznának átmeneti döccenők, nehézségek, de ezek senkit sem jogosítanak fel arra, hogy úgy gondolkozzék: nem baj, ha hibák vannak, hiszen nincs vállalati tevékenység hiba nélkül.

Sajnos, Szegeden is vannak még olyan vezetők, akik mutatóujjukat az ég felé bökkik és igyekeznek a felsőbb szervezetre hárítani minden felelősséget, amikor problémák vetődnek fel. Vezetőink többsége azonban korántsem ilyen. Igényesek, önállóak, bátran harcolnak a népgazdaság, a dolgozók érdekeiért. A tanácskozás résztvevői is erről tettek tanúságot hozzászólásaikkal. Az új évre áthúzódó feladatok, a normarendezés, a veszteségidők feltárása és csökkentése, a kapacitásfelmérés, technológiai tervek készítése, az éves terv lebontása, s ezer más dolog mellett olyan kérdéseket is felvetettek a tanácskozáson megjelentek, amelyek erőteljesen kapcsolódnak a felsorolt feladatokhoz, és nem kisebb súllyal nyomják a vállalatvezetést.

Tervszerűséget az anyagfronton

Régi gond minden iparágban az immobil, az elfekvő, felesleges készletek csökken-

tése. Erről többnyire csak szép szavak hangzanak el, s különösen a vas- és gépiparban minden marad a régiben. Hogy lényeges előrehaladást érjünk el, sürgősen változtatni kellene az eddigi szervezési, megrendelési gyakorlaton. Jelenleg az üzemeknek 90—120 nappal előbb kell megrendelni a termeléshez szükséges nyersanyagot — jóval a kereskedelmi megrendelés előtt. Ezért a termelő vállalatok a korábbi tényszámok figyelembevételével rendelik meg a nyersanyagot, méretre, minőségre. Ezután következnek a »tótózas«, vajon jó anyagot vásároltak-e. Ez azonban csak később derül ki, amikor megérkezik a kereskedelem igénye. Ha nem találta el a vállalat a megfelelő nyersanyagrendelést, akkor viszont eladódva válik, vevőt kell keresnie, aki átveszi az anyagot, mert újabb anyagok vásárlására nem kap költséget, erről a Nemzeti Bank »kezeskedik«. El kell végre érni, hogy ne az ipar törje a fejét: miből mennyire lesz szükség, miből mennyit kérnek a fogvasztók? A kereskedelem mérje fel előbb az igényt, mint ahogy az iparnak a nyersanyagot kell megrendelnie. Ezzel elejét lehet venni az immobil készletek felhalmozódásának.

Nagyobb lehetőség kell az együttműködésre

Köztudomású — mondták a tanácskozás résztvevői —, hogy az üzemek gazdasági, műszaki vezetői ma sokkal önállóbban dolgoznak, mint régebben. Eltűntek a gúzsba kötött, szükségtelen mutatószámok, a sok felesleges és nem ritkán egymásnak ellentmondó rendelkezések. De még mindig van egy se-reg megkötöttség, amely néha népgazdasági érdekeket ütköztet. Sűrűn előfordul, hogy egyik-másik szegedi üzem anyagban, gépekben segítségre szorul, míg máshol ezekből felesleg van. Még ha ugyanazon minisztérium hatáskörébe tartoznak is a vállalatok, hosszú idő telik el, míg átadják az anyagot, gépet. He pedig egy másik minisztérium hatáskörébe tartozó üzemről van szó, akkor hamarabb be tudja szerezni külföldi cégektől, drága valutáért, amire szüksége van, mint a szomszédban lévő vállalatból. Hiába kérte például hónapokig a Szegedi Kenderfontgyár a Szegedi Kéziszerszámgépgyár egyik felesleges gépét, s hiába volt szüksége az Ingatlankezelő Vállalatnak a Csongrád megyei Tatarozó Vállalatnál elheverő áteresztő gyalura, nem kaphatta meg. Inkább ten is vitát rendezne a heverték ezek a gépek udvaron, s munkatermekben, kihasználatlanul, de az illetékes minisztériumok nem mondtak le az »övékéről«. Vannak azonban bátor vállalatvezetők, akik ha szembe szegülnek is a rendelkezéssel, a népgazdasági érdeket szem előtt tartva, »kölcsönöznek« anyagot, szerszámot más üzemeknek. Vajon

miért nem tehetik ezt meg legálisan, zavartalanul és büntetlenül?

Az »ügyesség« és a termelékenység

Az utóbbi időben sokat foglalkoztak a szegedi üzemekben is a termelékenység növelésének problémáival. A többi között ezzel kapcsolatban minisztériumi rendeletek írják elő a tervszámokat. De a napi munkát, a tervek végrehajtásának mikéntjét rábízák az üzemi vezetőire. Vannak aztán, akik a napi munka során nagyon is »önállóan«, és »bátran« harcolnak például az egy főre, egy napra eső termelési értéket jelző mutató számainak növeléséért. Ez nemcsak abban nyilvánul meg, hogy manipulálnak a gyártmányok minőségével, hanem készítésével is. Volt már rá példa, hogy az ilyen üzemek tényszámait példaként tették más üzemek elé. Nem vették figyelembe, hogy a ti-magasló, egy főre eső termelési értéket részben úgy érték el, hogy jó néhány anyagigényes gyártmányt készített különböző részmunkáit nem is egy, több vállalattal végeztették el bémunkában, s végül a készáru értéke saját mutatóik számát növelte. Enyhén szólva sántít az ilyen önállóság és harcos-ság az üzem érdekeiért, és sántít a felsőbb szakmai vezetés ellenőrzése is, mivel az értékelésnél, a dícséret, a prémiumok osztogatásánál az ilyesmire nem figyelnek fel.

Szakmunkások és betanított munkások

Foglalkoztatja az üzemek vezetőit a szakmunkások és betanított munkások néhány problémája is. Különösen a tömegcikkgyártásnál tapasztalható, hogy a segédmunkások két hónap múlva többet keresnek, mint a szakmunkások. A munkás, aki 2—3 évig tanulta a szakmát, és megismerte annak minden csínját-bínját, s a munka bármelyik részortjában tud dolgozni, hónap végén nem visz annyi pénzt haza, mint betanult munkatársa. Mivel őt mindenütt lehet foglalkoztatni, szinte hetenként újabb részortokban dolgoztatják, míg aki csak egy részortban tud dolgozni, ottmarad állandóan, s nagy begyakorlottságra tehet szert. Mivel egyik is, másik is azonos normával dolgozik, könnyen előfordul, hogy a szakmunkás keresete elmarad társáé mögött. Ez akarva, akaratlanul, kimondva, vagy kimondatlanul gátolja a szakmunkásképzést, s bérfe-liséget, elégedetlenséget terem az üzemekben. Helyes lenne, ha felfigyelnének erre a felsőbb szervek, és konkrétan foglalkoznának a probléma megoldásával. Jó lenne, ha erről városi szinten is vitát rendezne a szakszervezet.

Ilyen és hasonló gondolatokat, problémákat beszéltek meg a közérdekű tanácskozás résztvevői. Helyesen tették, hogy a felszínen lévő kérdésekhez szorosán kapcsolódó problémákat felvetették, s megoldást is kértek rá. E beszámolóval is az illetékesek figyelmébe ajánlunk néhány kérdést.

Közvetlenebbé kell tenni a tanács és a lakosság kapcsolatait

A múlt évi tanácstag beszámolókat tapasztalatait vitatta meg tegnap a városi tanács végrehajtó bizottsága

Sokat foglalkoztak a tanács és a lakosság kapcsolataival a városi tanács egyik legutóbbi ülésén. Ez alkalommal többek között arra kötelezték a városi és a kerületi végrehajtó bizottságokat, hogy ellenőrizzék: a tanács tagok miként tesznek eleget a törvényben előírt beszámolási kötelezettségüknek, milyen a tanács tagbeszámoló látogatottsága Szegeden, a beszámológyűlésen elhangzottakat, a lakosság észrevételeit, javaslatait hogyan hasznosítják.

A tanács tagbeszámoló előkészítését és lebonyolítását először a kerületi tanácsok végrehajtó bizottságai értékelték, majd tegnap a városi tanács végrehajtó bizottsága vitatta azt meg. Igyekeznek eleget tenni a tanács tagok beszámolási kötelezettségüknek — állapították meg. A közel 300 szegedi tanács tag közül csupán 15 nem vett részt a beszámológyűléseken. E 15 közül is többen betegek voltak az esedékes félévi beszámoló idején.

Javulás mutatkozik a beszámoló gyűlések látogatottságánál.

Az első és második félévi beszámoló gyűléseken összesen 12 és fél ezer szegedi választópolgár jelent meg.

Ez a szám — különösen, ha a korábbi évek ilyen adataival vetik össze — első pillantásra elfogadhatónak bizonyul, de ha a választók teljes létszámához viszonyítjuk, akkor már nem kielégítő. Ugyanis a választóknak csupán tíz százaléka jelent meg a múlt évben tartott beszámológyűléseken. Mihálytelken és Béketelepen sikerültek leggyengébben a tanács tagbeszámoló. A végrehajtó bizottság tegnapi ülésén többször bírálták e részek lakosságát a közömbösség miatt, mely egyáltalán nem indokolt.

Mihálytelek lakossága például a tanácsok megalkulása óta sokat kapott közösségünkötől

és nagyobb ütemben fejlődik, mint a város jónéhány hasonló területe.

Pozitív jelenségeként értékelhető, hogy szaporodik a közérdekű felszólalások száma a tanács tagbeszámolókon.

A titkárság jelentése szerint 1960-ban mintegy 1500 közérdekű javaslat hangzott el az ilyen alkalomkor. A választók közérdekű javaslatait a kerületi tanácsok összegyűjtik és a városfejlesztési tervek összeállításánál, a lehetőségek szerint legtöbbször számításba is veszik.

Felhívták azonban a figyelmet arra a végrehajtó bizottság tagjai, hogy még mindig nagyon sok az egyéni jellegű panasz is ezeken a gyűléseken.

A panaszok jórészt az ingatlankezelő vállalat munkájára vonatkoznak, azonkívül a lakók egymás közötti torzalkodásából adódnak, a külső városrészekben pedig sokszor a magánháztulajdonosok és bérlők közötti nézeteltérés idézi elő azokat.

Minőségileg megváltozna a lakosság és a tanács kapcsolata, ha a tanács tagoknak módjuk és lehetőségük lenne minél több, a lakosság köréből felvetődött egyéni jellegű panaszt is elintézni. Az Ingatlankezelő Vállalat vezetői, a házkezelőségek alkalmazottai azonban még mindig

nem fordítanak elég gondot a tanács tagok által felvetett kérések, panaszok orvoslására.

Sok esetben a tanács dolgozók sem támogatják a lakosság által megválasztott tanács tagok közérdekű munkáját.

Általános tapasztalat, hogy a tanács testületi munkáját, a tanács tag személyes közreműködését jól tükröző és egy-egy kerület-körzet egészen közvetlen helyi jellegű problémáit is felvető érdekes beszámolóknak mindig nagy visszhangja van a lakosság körében.

Ezért a jövőben arra kell törekedni, hogy lehetőleg minden választó körzetben ilyen beszámolókat tartssanak a városi és a kerületi tanács tagok.

Jól bevált az a kezdeményezés, hogy a városi tanács végrehajtó bizottságának függetlenített tagjai amellett, hogy körzetükben megtartják beszámolóikat, üzemekben is tartanak kü-

lön tájékoztatókat. Egyre inkább igénylik ezt az üzemek dolgozói és

előre közlik, hogy melyek azok a várospolitikai jellegű kérdések, amelyekről többet szeretnének hallani.

Az a jellemző ezekre az üzemi beszámolókra is, hogy az azon résztvevő választópolgárok is sok, az egész várost érdeklő dolgot vetnek fel a referátumok meghallgatása után.

Hosszabb vita után a végrehajtó bizottság több határozatot hozott a tanács beszámoló színvonalának emelésére, a beszámolókon szóba jött közérdekű és egyéni problémák gyorsabb intézésére. Felkérték a társadalmi szerveket: a Hazafias Népközpont városi és kerületi bizottságait, a KISZ városi bizottságát, ezentúl még jobban támasssák a tanács tagbeszámoló szervezését. Ugyanakkor a végrehajtó bizottság kötelezte a szakigazgatási szerveket, valamint az ingatlankezelő vállalatot, hogy a jövőben segítsék a tanács tagoknak a lakosság érdekében végzett munkáját.

Még több fontos ügy szerepelt a végrehajtó bizottság tegnapi ülésének napirendjén.

Megvitatták Szeged 1961. évi városfejlesztési tervét, amelyet a városi tanács is megtárgyal márciusi ülésén. Megbízták az építés- és közlekedési osztályt, hogy a »Szeged fürdőváros« mozgalom keretében készíttesse el a strandfürdő rendezési tervét.

Szép ebédlő — jobb étvágy

Átalakították a Szegedi Ruhagyár ebédlőjét. Az egykori hosszú asztalokat négyzetes, fehér abrosszal leterített asztalokra cserélték ki. Azt mondják, a Szegedi Vendéglátóipari Vállalat egyneműlik étterme ma már »elbújhat« az üzemi étkezdével.